

Tekst en foto's: Aad Huijs

MEANDEREND DOOR DE ARDENNEN MET 'LINSSEN FLEET SIXTEEN'

SINDS HAAR OPRICHTING ORGANISEERT DE LINSSEN OWNERS GROUP (LOG) NEDERLAND/BELGIË ELK JAAR EEN TOCHT MET EEN SPECIALE VAARERVARING. VOORGAANDE JAREN WAREN DAT TOCHTEN NAAR BIJVOORBEELD DE WADDEN, SAIL AMSTERDAM EN VLAANDEREN. DE TOCHT IN MEI DIT JAAR BOOD EEN UITSTEKENDE GELEGENHEID OM ERVARING OP TE DOEN MET DE NAUWE FRANSE SLUIZEN EN TUNNELS. AAD HUIJS, SCHIPPER VAN DE *CÓMPLICE* (EEN LINSSEN GRAND STURDY 40.9 SEDAN) DOET VERSLAG VAN EEN BIJZONDERE ERVARING: 16 LINSSENS MEANDEREND DOOR DE ARDENNEN.

16 mei 2012. De 'Fleet Sixteen' is onderweg. Om 08:00 precies verlaat de vloot de clubhaven van Nautilus in Roermond met Luik als bestemming. Na het palaver gisteravond in het clubhuis van Nautilus – natuurlijk voorzien van de drankjes met kaas van Mr. Cheese (Leo van Vergeer Kaas, die meegaat als schipper van de Grand Sturdy 43.9 AC ELISABETH II) – zijn we klaar voor de grote tocht. Met de donkere wolken en koude wind (5°C) die ons vertrek vergezellen, kan het weer alleen maar beter worden. We passen met z'n allen ruimschoots in de eerste sluis (Linne) en kunnen meteen invaren, net als in de

tweede (Maasbracht). Daar staat Yvonne Linssen bovenaan de sluis om ons uit te zwaaien. Het moet voor haar een fantastisch gezicht zijn om zoveel Linssens van blijde eigenaren met het stijgende water in de sluis kolk omhoog te zien komen!

MODDER WORSTELN

Bij de eerste sluis in België – waar we rond het lunchuur arriveren – hebben we minder geluk. Er liggen al aardig wat vrachtschepen en jachten op hun beurt te wachten voor een schutting. En er is nauwelijks plaats om aan te leggen. Gelukkig is de zon gaan schijnen, en naast vracht-

schepen vinden we toch een wachtplaats. We maken van de nood een deugd: tijd voor de lunch. De sluiswachter van Ternaaien moet verrast zijn door zoveel Linssens tegelijkertijd. Hij besluit om ook de kleine jachtensluis in gebruik te nemen. Eenmaal in die sluis – die maximaal drie Linssens tegelijkertijd kan schutten – ontdekken we tijdens de lift van 12 meter omhoog – dat die sluis waarschijnlijk zelden wordt gebruikt, gezien de moddervette verhaalpotten. Elke keer als we de lijnen omleggen, komt een nieuwe moddersloot aan boord. Dit is op-en-top modderworstelen. Onze kleren, gezichten, achterdek: alles is modder. Als u de keuze heeft en stroomopwaarts vaart: kies voor de grote sluis aan bakboord, die niet zo smerig is als de jachtensluis aan stuurboord!

Omdat er per schutting steeds maar twee of drie schepen van onze vloot mee kunnen, varen we de rest van de tocht voor vandaag in kleine plukjes. Het heeft geen nut om op elkaar te wachten. Het eerste trio arriveert rond vier uur 's middags in Luik. De laatsten van de vloot komen pas om zes uur aan in de mooie haven van Luik, met zijn opmerkelijke standbeeld bij de haveningang.

VANDAAG NIET GOKKEN

17 mei 2012. Om 09:00 uur exact blaast onze vlootmusicus Theo Winnubst, schipper van de HARFIE (een St. Jozefvlet), de reveille op zijn trompet. De lijnen los, de vloot vertrekt vandaag naar Namen. Het is een prachtig gezicht om de armada van 16 Linssens de rijk gedecoreerde bruggen van Luik te zien passeren. Als snel naderen we de uitlopers van de Ardennen. De natuur ziet er nu veel vriendelijker uit dan gisteren, toen we het geïndustrialiseerde gebied rond Luik passeerden.

We hebben vandaag vijf sluizen te nemen. Bij de eerste, die van Ivoz-Ramet aan de rand van Luik, lijkt het er haast op dat we een loterij binnenvaren. Ook hier veel vrachtschepen in de wachtrij. Het is onduidelijk wie eerst en volgend is, en hoe en wanneer onze 'Fleet Sixteen' daartussen past. We doen niet mee aan dit gokspel en stellen ons schip niet in de waagschaal. We wachten rustig af. Een vriendelijke schipper van een splinternieuw vrachtschip met poedertanks nodigt ons uit om langszij te komen in afwachting van onze beurt. Het is een trotse schipper, die maar al te graag zijn schip wil laten zien (wie niet?). We moeten toch vooral ook de ruimen zien, met de uitgebreide technische installatie. En natuurlijk: hij bewondert ook onze Linssens.

Bij elke schutting kunnen er een paar van onze vloot mee met een of meer vrachtschepen. De vloot wordt zodoende opnieuw opgesplitst en we gaan weer in plukjes van vier verder. Dat bekort ook de wachttijd bij de volgende sluizen aanzienlijk. Aan het einde van de middag arriveert het laatste plukje aan de kade in Namen, en meert af aan

LIFESTYLE, TRAVEL & BOATING

de stadkant, net onder het casino. Helaas (zoals later blijkt) is de beveiligde Port de Jambes aan de overkant in onderhoud. Maar als u de keuze heeft, kies dan daarvoor. We blijven twee dagen (en nachten) in Namen, dus hebben we ruimschoots de gelegenheid om de mooie en levendige stad – met z'n vele terrasjes – te ontdekken. Natuurlijk beklimmen we ook de beroemde citadel, met een fantastisch uitzicht over de rivier. 's Avonds genieten we met de hele groep van een goedkoop (€ 20 pp inclusief alle drankjes) buffetdiner in het casino. Let wel: we dineren er alleen, vanavond wordt er geen schip vergokt! Anderzijds is er de volgende ochtend toch wel enige teleurstelling, als niemand met de cabrio (de hoofdprijs van de casinoloterij) op het achterdek vertrekt.

DE NAAM ZEGT ALLES

19 mei 2012. Het duurt niet lang voordat we deze ochtend ontdekken dat bij veel schepen van onze vloot de kadekant van de salon is beschreven met weinig verheffende teksten en tekeningen. Gelukkig met een 'whiteboard marker': de teksten gaan er met speciale polish en hard werken snel af. We hadden het kunnen weten. Voor de classicus/latinisten: 'Nomen est Omen' ('De naam is een voorteken'). Wat kun je anders verwachten in een stad die 'Namen' heet? En dan zegt iemand ook nog grappend: "Het was de handtekening van de burgemeester!"

Na onze verplichte poetsoefening vertrekken we uit Namen richting Dinant. Vandaag zes sluizen voor de boeg, waarin precies acht Linssens tegelijk passen (vier aan elke kant). Vooropgesteld natuurlijk, dat er geen vracht- of andere schepen ook geschut moeten worden. Maar er is op dit stuk niet veel (vracht)verkeer meer, dus de tocht ver-

loopt voorspoedig, inclusief de schuttingen.

We komen nu echt in de Ardennen, en genieten van de slingerende Maas door de heuvels. Dit is een vakantiegebied bij uitstek, met veel campings aan de oevers en op sommige plaatsen alpinisten klimmend tegen of afdalend van de rotswanden. Ieder zijn hobby!

Rond vier uur 's middags meren de laatste acht af aan de steiger van Dinant. Dankzij de gereserveerde plaatsen hebben we de hele steiger beschikbaar, pal voor de fameuze rots van Dinant met zijn tegen de rotsen aan gebouwde kerk. Tijd voor een verkennende wandeling, maar de citadel beklimmen doen we deze keer maar niet. In plaats daarvan vinden we een mooi terrasje aan het water, met uitzicht op de wandelpromenade en de 'Fleet Sixteen' die zich op deze zonnige zaterdagmiddag uitgebreid laat bewonderen door het wandelend publiek.

IN HET NIEUWS!

20-21 mei 2012. Vandaag varen we naar Givet in Frankrijk. Ook nu varen we in twee shifts die kort na elkaar vertrekken om zo de wachttijd voor de sluizen zo kort mogelijk te maken. De tocht zelf is niet echt lang (vergeleken met de vorige dagen), maar om duistere redenen moeten we erg lang wachten bij de eerste sluis (Anseremme). Dit deel van de Maas swingt hier als een buikdanseres, met bochten van soms bijna 360°. Prachtige vergezichten, ook dankzij het heldere en zonnige weer.

Rond het middaguur arriveren we bij de sluis 'Les Quatres Cheminées', bij de Franse grens. Voor degenen die het benodigde vignet nog niet via internet hebben verkregen, kost het nogal wat tijd en administratie om dat hier als-

Liege

nog te verwerven. Verder varen zonder is uitgesloten. Op vertoon van het vignet krijg je hier ook de afstandsbediening voor de hierna volgende sluizen. We wachten hier op elkaar, onze eindbestemming Givet is niet ver meer.

Onze aankomst in Givet ontrolt zich als ware het een show. Dit Franse provinciestadje heeft aan beide zijden van de rivier aanlegmogelijkheid. Stroomopwaarts kijkend ligt aan stuurboord een kade, en aan bakboord splinternieuwe steigers haaks op de oever. Aan deze nieuwe steigers zijn plaatsen voor onze vloot gereserveerd. Maar eenmaal goed en wel aangemeerd, blijkt al snel dat de combinatie van de rivierstroom en het gewicht van onze gezamenlijke Linssens wat te veel is voor deze steigers. Na korte tijd hellen ze als een schuin pannendak, dus een aantal van ons moet verkassen. Nu komt het aan op goed stuurmanschap. Met de forse stroom dwars op het schip kan alleen zonder schade worden weggevaren op een spring, en zonder een moment van aarzeling. Klaarblijkelijk gebeurt het niet elke dag in Givet dat zo'n

en fotograaf van de regionale krant L'Ardennais. Die kopt de volgende dag boven een artikel dat bijna een volle pagina beslaat: "La halte fluviale surbookée: Arrivée d'une flotte de Linssens, la Rolls Royce des bateaux!". Later zullen ook enkele gemeenteambtenaren komen kijken of het allemaal wel goed gaat met de nieuwe gemeentesteigers.

MAG HET LICHT AAN?

22 mei 2012. De helft van onze groep – waartoe wij behoren – blijft twee dagen en nachten in Givet. Vanaf hier passen slechts twee Linssens in een sluis (36 x 5,40 meter). Door de groep in tweeën te splitsen, en steeds duo's met enige tussentijd te laten vertrekken, blijft de wachttijd voor de schuttingen beperkt.

De andere helft is gisteren naar Révin vertrokken. Vandaag nemen wij hun plaats daar over. Die andere groep vertrekt naar het eindpunt Charleville-Mézières, waar we weer bij elkaar komen als 'Fleet Sixteen'.

De zon laat ons vandaag in de steek. In plaats daarvan overheersen donkere wolken en nevel. Het maakt niet veel uit. Vrijwel direct na de eerste sluis dichtbij Givet gaan we de tunnel van Ham in, en daar is het sowieso donker. De 600 meter lange tunnel is niet verlicht. Een aantal van ons heeft daarom een eenvoudige bouwlamp op het voordek getapet, anderen hebben een vaste schijnwerper aangeschaft. Vanaf de eerste sluis na Givet moeten we met gestreken mast varen: de kabelgoten boven de 'self-service'-sluizen liggen op 3,50 meter hoogte. Een lamp in de mast helpt dus niet.

Met een tunnelbreedte van 5,70 meter (aan het wateroppervlak; door de tunnelronde aan de bovenkant minder), houden we met onze Linssens ook niet veel manoeuvreerruimte over. Een goede 'stuurstrategie' blijkt de volgende: positioneer het schip in het centrum van de vaarweg bij het binnengaan van de tunnel, zet de roerstand in het midden, en corrigeer met boeg- en hek-

grote vloot tegelijk arriveert, met zoveel manoeuvres. Veel kijkers op de kant, en al snel arriveren een journalist

schreef bij de doorvaart. Door niet met het roer te corrigeren wordt voorkomen dat een slingerkoers ontstaat (waarvoor geen ruimte is).

Dezelfde stuurstrategie werkt overigens ook uitstekend bij in- en uitvaart van de smalle sluisen (breedte 5,40 meter), waar nog minder ruimte over is. Overigens zijn desondanks rubbermatten als bescherming van de flanken aan te raden, of een andere voorziening (zoals bv. scooterbandjes). Omdat de sluisen soms tot dicht onder (of zelfs over) de rand gevuld raken, helpen de standaardstootwillen niet altijd, omdat die drijven. Rubbermatten of bandjes drijven uiteraard niet. Het ziet er niet fraai uit, maar het werkt. De zeven sluisen van vandaag neemt elke deelnemer dan ook moeiteloos en zonder schade.

Onze tocht van vandaag gaat door het hart van de Ardennen met ook nu weer indrukwekkende natuur. Helaas duurt het vrij lang voordat de zon zich weer laat zien. En er komt nog een tunnel (met 200 meter aanzienlijk korter, maar wel met een bocht) voordat we in Révin aankomen. Onze haven voor vannacht ligt direct na de tunnel in een mooie en rustige zijarm van de Maas.

HET GAAT OM DE TOCHT

23 mei 2012. Mensen vragen soms: wat doen jullie nou onderweg? Natuurlijk staat er iemand aan het roer, maar wat doet de bemanning? Tussen de sluisen dan, want dat in de sluisen ook de bemanning de handen uit de mouwen moet steken, begrijpen de vragenstellers nog wel. Voor vaarders is het wel duidelijk: het gaat om de tocht, en minder of niet altijd om de bestemming. We genieten vooral van het traag voorbij trekkende landschap,

van nieuwe ontmoetingen en alle andere verrassingen onderweg. Voor ons is varen niet in de eerste plaats een verplaatsing tussen twee plaatsen. Als dat zo was, kun je beter een auto nemen – dat is in ieder geval sneller.

Révin, dat we deze ochtend alweer verlaten, is echter een bestemming waar we graag een dagje langer waren gebleven. Het ligt erg mooi en heeft een relaxte sfeer voor een dagje luieren. Maar de groep roept, we moeten gaan. Vanavond is de finale van de 'Fleet Sixteen'-tocht, met een 'captains dinner' in Charleville-Mézières.

Gelukkig is ook de tocht vandaag erg relaxed, met mooie natuur en een uitbundig schijnend zonnetje. Op dit stuk zijn negen sluisen te nemen. Maar daar hebben we nu een routine voor ontwikkeld, en draaien we onze hand niet meer voor om. Tien minuten per schutting, hooguit. Als we Charleville-Mézières naderen, slaat het weer ineens om. Donkere wolken pakken zich samen, en er steekt een behoorlijke wind op. Precies op het moment (natuurlijk) als we als laatste duo afmeren: een wolkbreuk met ook forse donderklappen. De kussens van het achterdek, en alle andere 'mooi-weer'-spullen en kleding snel in de salon gegooid, de ramen en het schuifluik dicht, en jongleren met de lijnen om de krachtige windstoten de baas te blijven. Toegegeven: ik ben niet goed in multi-tasking, maar als het moet dan moet het. We leggen veilig en zonder schade aan, en wachten de bui af.

Een half uur later schijnt de zon weer, en even later wandelen we op ons gemak met de hele groep door het park dat de mooie haven van Charleville omzoomt. Op weg

Dinant

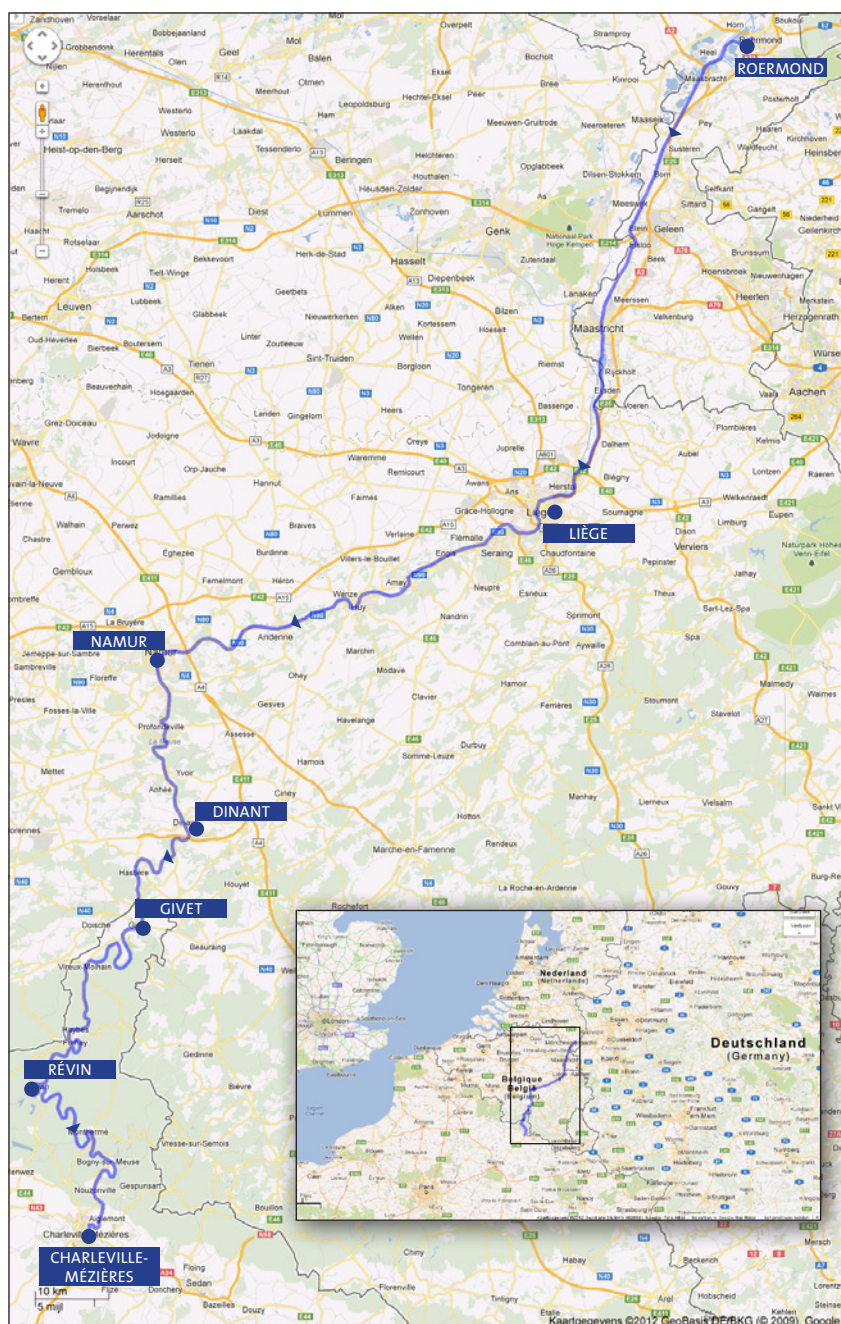
EREND DOOR DE ARDENNEN MET 'LINSSEN FLEET SIXTEEN'

naar het nabijgelegen restaurant voor een gezellig en levendig 'captains dinner', om onze ervaringen te delen en het goede einde van de gezamenlijke tocht te vieren. Het grootste deel van 'Fleet Sixteen' begint morgen aan de terugweg (met deels weer andere stopplaatsen). Wij zelf varen dan door met een groep van vier Linssens. 'Linssen Fleet Sixteen' wordt dan 'Linssen Quattro', voor het resterende deel van een Maas-Moezel-Rijn tocht.

Zie ook:

www.linssen-owners.nl

www.mylinssenexperience.blogspot.nl

HAVENS

Port autonome de Liège

Quai de Maestricht, 14
B-4000 - Liège (B)
Tél.: +32 4232.97.97
portdeliege@skynet.be

Haven Henri Hallet

Boulevard de Meuse
B-5100 Jambes (B)
Tel : +32(o) 81 31 39 46
portdejambes.namur@skynet.be

Port de plaisance Dinant

Haute Meuse Dinantaise
B-5500 Dinant (B)
Tel : +32 (o)82 - 22 28 70

Port de plaisance Givet

Quai de Meuse
F-08600 Givet (FR)
Tel: +33 (o)3 - 24 42 14 33

Port de plaisance Louis Auboin

Rue des Paquis
F-08000 Charleville-Mézières (FR)
Tel: +33 (o)3 - 24 33 23 60

Deelnemende Linssen-jachten

Adje Nooitgedacht	Range Cruiser 450 Sedan
	Wheelhouse L-Class
Anna Catharina	Grand Sturdy 410 AC Mark II
Cómplice	Grand Sturdy 40.9 sedan
Fiddlers Green	Grand Sturdy 43.9 AC
Harfie	St. Jozef vlet
Loisanne	Grand Sturdy 470 AC Mark II
Margarita	Linssen 44SE
Minos	Dutch Sturdy 380 AC
MS Elisabeth II	Grand Sturdy 43.9 AC
Rietvaer	Grand Sturdy 430 AC Mark II
Santessa	Grand Sturdy 40.9 sedan
Serious Pleasure	Grand Sturdy 410 AC
Smient	Grand Sturdy 430 AC
Solaris	Grand Sturdy 430 AC
Victoria	Grand Sturdy 500
Vivente	Grand Sturdy 40.9 AC